

„Danstæren.“

et halvugentlig Ugeblads- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danstæren“ udkommer hver Onsdag og Lørdag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danstæren“

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtryktelig Opgiftelse modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Lovlove.

Naar Læserne hender sig til Følt, det advarer i Bladet, enten for at Løse hos dem eller for at faa Oplysninger om det aendrede, bedes de altid omtale, at de faa Advertissementet i dette Blad. Det vil være til gunstigt Nytt.

Hvorfor har vi saa faa Præster?

Hvad der har været skrevet om dette Spørgsmaal har sikkert været læst med Interesse. Det er vel heller ikke uden Grund, at det er fremkommet. Og alle, som kender lidt til de virkelige Forhold, vil vel ogsaa være enige om, at der er paadist i hvert Fald en Side af Sagen. Thi Pengespørgsmaalet er ikke altid saa let at slippe over, da man jo ikke kan gøre Regning paa at slippe gennem Stolen for mindre end 12—1400 Dollars foruden de mange Aars ihærdigt Arbejde. Kunde Menighederne lære at forstaa, at det koster noget at blive uddannet til Præst, da var meget dundet. Og ikke mindst om de da kunde se, at disse Børder burde vi være med at bære. Ja, det vilde de vel alle svare ja til. Men naar saa en Student skal ud at holde Skole for Menighederne om Sommeren, hvorledes gaar det da? Ja, mange Steder faar han ikke stort mere end han kunde tjene ved almindeligt Arbejde. Dertil maa han betale sin Rejse frem og tilbage og dertil kommer, at han gerne vil staa med hatten i Haanden og være meget „glad“ ved Opholdet i Menigheden. Det kan jo ske, at Tanken kommer frem hos Studenten: Lidt mere for mit Arbejde, havde dog hjulpet mig nok saa meget, naar jeg skal til at betale mine Regninger, men denne Tanke maa han banlyse som ufrivillig saa snart som mulig. Nu, jeg taler just ikke for mit eget Vedkommen; thi jeg har som Regel faaet en nogenlunde god Løn; men, naar vi om Efteraaret taler om, hvor meget enhver har tjent gennem Sommeren, da kan man ikke nægte, at det ikke just er saa indbydende ud for Præstestudenten.

Men naar alt kommer til alt, er det saa Pengespørgsmaalet, enten i Nutiden eller for Fremtiden, som er Aarsag til, at vi ikke har flere Præster eller Præstestuderende? Vi tror det næppe. Men ikke vi skulle søge Aarsagen andre Steder? Mon ikke de enkelte Menigheder har glemt Herrens Befaling: Beder derfor Høstens Herre, at han udsender Arbejdere i sin Høst? Matth. 9, 38. Mon ikke her er et Arbejde, som skal tages op?

Har efter Aar læst vi om snart en Menighed, faa en anden, som holder 25 Aars Jubilæum, og har maatte ikke saa meget som een Arbejder, som virker som Præst eller Missionær, som er udgaaet fra dens Midte. Da spørger vi: er dette normale Forhold?

Men hvad kan da Aarsagen være? Ja, der kan være forskellige Aarsager. Vi vil nævne en enkelt.

Oftest hører man det udtalt omkring i Hjemmene: Det at være Præst, er der da ikke noget ved. Nej, en god Farm eller en Forretning eller lignende, maa det være, ellers kan man ikke blive til noget i Verden. Hermed faar Børnet, da tidlig Indtryk af, at Præstegeneringen er at ringeagte. Hvor mangen en Faber eller Væbner mon har det som Nafte og Begæring for sine Sønder, at de skal forlynde det gode Substans for deres Medlemmer? Ja det samme kunde jo siges om Menighederne, hvor mange er der, som ser paa sit unge Mandstak med den Tanke for sig: Gud give, at vor unge Mandstak maa kunne og ville yde sin Del til, at Evangeliet Sejersubstans maatte gaa ud over det ganske Forbjerg? Mon ikke vi vilde faa flere Præster, om haade Forældrene og Menighederne som et hele stod med længselssfulde Blikke og bente

tebe paa, at Høstens Herre dog vilde forunde dem den Gæ, at han ogsaa fra deres Midte vilde udsende Arbejdere i sin Høst? Og hvad vilde være mere naturligt end at vente netop det Svar af Herren, naar man beder ham om at udsende Arbejdere i sin Høst? Vi tror, at dersom Menighederne faa saaledes paa Sagen, da behøvede man ikke at frygte for, at unge Mænd skulle trække paa Stuldrene, om man bad dem om at tænke paa denne Sag for sit eget Vedkommen. Med andre Ord, det er varme, troende Hjerter, som banter for Guds Riges Sag, som vi mangler. Ja, hvor har vi unge Mænd omkring i Menighederne, som elsker vor Herre Jesus Kristus og hans hellige paa Jorden, som ville ofre sig for denne Sag?

Mon det er Pengene, som holder tilbage? Det er snarere Hjerterne, som ikke er ret stille. Endvidere synes det os, at vore Menigheder ikke bør vente, at Præsterne skulle være fødte i Danmark, og skal de ikke det, hvorfor er det da nødvendigt, at det skal være ubemidlede Mænd, som stunder til Præst. Vi har jo mange Menighedsmedlemmer, som har været her i Landet en 20—30 Aar, som Regel er de ikke just fattige; deres Sønder er det heller ikke, saa Pengespørgsmaalet kan umulig blive det største. Det, som vi mangler, er vist et Naadens Aar fra Herren, saa en Pinsesvind maatte blæse hen over Ungdommen, ja Alderdommen med, saa der bliver virkeligt Trosliv i, som vore unge Mænd hører sig i, at de ikke kan lade være med at melde sig til Høstens Herre, som Hjerter, der er fat i Brand med Helligaandens Ild.

Til Slut, hvorledes skal Herren faa en saadan Ild antændt i de unges Hjerter? Lad os faa Spørgsmaalet løst, om det kan løses.

H. B. O. N. D. O. Trin. Sem.

Guds Rige vi beholder.

(Oversat fra et berlinsk Blad af P. W. Wacker i Hjørsborg.)

En Deltager i Krigen derinde i Sydafrika har for en Tid siden skrevet en Opleelse fra Krigstuepladsen til et af Berlins Blade.

„Et lille, smukt Hus i Stelthorpe med fem Værelser var bleven omdannet til et lille Lazaret. Alle Værelser stod fulde af Senge. Lægen og Søstrene boede i Teltet i den smukke af Blomster behandlede Have. Berandaen foran Huset var omfattet med Vinranter. Men Duften af Blomsterne og det friske Græs derude funde ikke trænge sig ind gennem de aabne Vinduer for Karbolsdunster derinde fra.

Indenfor et af Vinduerne laa og saa jeg haardt faaret ved Siden af nogle Lidelsesskaller. I Sengen ved Siden af mig laa en gammel Boer paa nogle og treds Aar, som i Natens Løb var bleven indlagt. Han var bleven strækket til af en Grastamp, der havde reget ham hele Underkroppen bort. Hans Hoved, som ved Mangel af den bedste Del af Ansigtet, var forholdsvis lille, var indviklet i Forbindingslærred, for Øinene og Næsehullerne var der klippet Huller. Jeg saa til, da Lægen og Søstrene spjæsnede Forbindingen for at behandle Saaret, — aldrig har jeg set et Menneske saa strækket tilredt.

Denne Dag var en Søndag. Vejret var meget smukt. Solen straaledes i hele sin Glans og saa ned paa den Glendighed, som Krigen foraarsagede. Henimod Middag kom en Fjeldpræst for at holde Gudstjeneste. Han talte nogle Trøstens Ord til den enkelte, og saa til den gamle Boer med det tilbagevendte Hoved; men denne laa ubevægelig med halvlukkede Øjne. Nu tog Præsten Plads i Døren, hvorfra han gennem de aabne Døre kunde høre i alle fem Værelser.

Man ifemte Sengen: Vi, o, mit Hjerter, vi paa din Gud! Af din Sorg og Smerte kan dig hjælpe, og du, mit Hjerter, er paa Dag, og Bønnen kommer atter efter Vinterens Nat.

Fra alsteds Vaade, fra al din Nød Frelser dig hans Naade i Liv og Død.

Vi, o, mit Hjerter, vi paa din Gud, Af din Sorg og Smerte kan dig hjælpe, og du, mit Hjerter, er paa Dag, og Bønnen kommer atter efter Vinterens Nat.

Er mørk din Vej, Gud dig slipper ej, Stærre end din Hjælper er jo Nøden ej.

Ebige Trost, Frelser i Nød! Frels og vore Sjæle i Liv og Død!

Af de saarede sang tun saa med, men desto kraftigere sang Søstrene med deres klare Stemme.

Den gamle Boer røgte sig ikke. Saa holdt Præsten en kort, men udmærket Prædiken. Han vidste nok, at vi ikke kunde koncentrere vor Opmærksomhed et længe. Gudstjenesten sluttede med Lutifers gamle

Rampsalme: „Vor Gud han er saa fast en Borg.“ Nu kom der Liv i den gamle Boer. Hans Øjne lyse. Søstæren saa det, satte sig paa Sengen og holdt ham den opslaaede Salmesbog for Øinene. Og lænt, den stakkets lemlestede Boer sang med hans Næse. Saaledes blev han ved, Men hvilken Sang! Jeg har aldrig hørt Mage til de Lyde, som han frembragte; med hvilke Organer han frembragte dem, er svært at sige. Ved hver Tone, vi sang, kom der en mærkelig raskende, gurlende Tone ud af hans Næse. Saaledes blev han ved, indtil alle fire Vers var sunge. Aa-terne trillede alt imens ned over Forbindingen. Efter at Præsten havde løst Vælsignelsen, bøjede Søstæren sig ned over den gamle og sagde, at det glædede hende, at han havde sunget med. Da famlede han med Haanden efter Søstærens Blyant, som hang i et Bånd. Hun gav ham den. Saa holdt han Salmesbogen lige for Øinene og undertrøede Ordene: „Guds Rige vi beholder!“ — Jeg saa det og blev dybt bevøget. Jeg tilraabte ham: „Ja, ja, gamle, I har Ret! Om Verden end var fuld af Djævel, Guds Rige kunne de ikke tage fra os.“ Hans Øjne traalede, og han saa paa mig saa lykkelig, saa taknemlig, saa tilfredsfuld!

Efter at jeg havde faaet en Forfriskning, faldt jeg i Søvn. Da vaktes jeg ved en forstyrrende Uro i Stuen. Jeg lukkede mine Øjne op og saa — at man har den gamle Boers affærdige Legeme ud af Værelset. Han var gaaet hjem, — hjem i en bedre Afledning af det Rige, som ingen Fjende kunde fratage ham. — Om Eftermiddagen kom Præsten igen. Jeg bad ham og Søstrene, om jeg ikke maatte faa Salmesbogen med de undertrøede Ord: „Guds Rige vi beholder!“ Jeg fik den. Men denne Salmesbog og denne Salme er bleven mig dyrebar. Jeg maa ofte med Bevægelse tænke paa den gamle Boer, der vist ogsaa havde mistet „Guds, Gæ, Barn og Vis“, ja, som mistede sit Liv og dog var saa glad forbi han havde noget, som ingen kunde fratage ham.

(Indsendt af G. C. Roth).

Om Alderdomshjemmet.

Fr. Redaktør! Jeg følger Trang til at komme frem med en Antæ, der er opstaaet i mig angaaende Alderdomshjemmet. Jeg læste de Artikler i „Danstæren“ angaaende denne Sag, og Tanterne ihsjæfsatte sig med, hvor Midlerne burde strømme ind til det tære Alderdomshjem. David siger i den 71. Sal: Fortast mig ikke i Alderdommens Tid. Forlad mig ikke, naar min Kraft forgaar, og i det 18. Vers: Ja endog indtil Alderdommen og de graa Haar, forlad mig ikke, indtil jeg kan tunggøre din Arm for Efterslagten, din Kraft for hver den, som til falde kommer. Det var en Bøn til Herren fra Davids Mund, og denne Bøn siger og fra de gamle troendes Hjerter i Slægt til Slægt, og Herren hører og vil høre denne Bøn, naar vi lade os bruge af ham. I København opførtes et Alderdomshjem, som Stiftterne gav det dejlige Navn „Sabbats-høiten“. Herrens Velsignelse tilflyder nok gamle der, saa de kan beredes til den evige Sabbatsføle.

Jeg har nu tænkt paa en Plan, som jeg vil lægge frem for „Danstærens“ Læser, nemlig denne: alle Menighedsmedlemmer, som tilhøre det danske evangeliske lutheriske Kirkefund paa deres Fødselsdag hvert Aar, hører enkelt i Familien fund stante til Alderdomshjemmet, lige saa mange Center, som de er Aar gamle, og en Kvinde eller en Mand i hver Menighed kunde modtage Besøbet og sende det til rette Vedkommen. Herren, der kan bane Hjerterne som Vandbærte, danne og berede alle vore Hjerter dertil.

Der bliver lidt ubetret for Børnehjemmene og meget for de Unge, hvorfor ikke noget for vi Gamle. Der tales og strides alle Vegne om Hjælpsforeninger, og i Verden om de Foreninger, hvor Pengene udbetales efter Medlemmernes Død. Mellem Kristne burde det være mere lig Apostolernes Menigheder, der havde Omfarg for Enter, faderløse og gamle, mens de levede, og hjælp ved deres Menigheds Midler dertil, ikke noget stort, de gamle vil ikke blive saa fordringsfulde, det ligger mere for Ungdommen.

Nej, vi gamle ønsker blot at nyde de sidste Smuler i Fred og Ro, No til at bringe Lov og Tak til Herren i hans Naad, som er den fuldkomne Gave, vor tære Frelser. Ja, lode ham for alt vi have nydt paa Vandringen her. Jeg synes, at enhver med Tak til Herren paa deres Fødselsdag kunde ofre denne lille Gave af Nærighed til Jesus.

Nu ved jeg ikke hvad man vil gøre ved Tanken, jeg vil overlade det til Læserne, og tegne mig.

En Kvinde (E. M.).

Dansk-Amerikanst.

Fra Racine.

(Follets Avis).

Sølvbrølup. Chr. Simonson og Hustru paa Herrick Ave. kunde i f. Uge fejre deres Sølvbrølup, og da det agtværdige Ugtepar er meget affholdt, benyttede Vor Frelfers Menighed Lejligheden til at berede dem en glædelig Overraskelse. Forleden Torsdag Aften samledes saa Menighedens Medlemmer i Kirkens Forsamlingslokale, der var festlig smykket for Anledningen. Dernaft blev der sendt Bud efter Sølvbrudeparret og deres to Sønder, og nu tilbragtes nogle Timer i festlig Lag, idet der blev holdt Taler og ferveret Kaffe og Rager m. m. Pastor Bing holdt Fæsttalen og Brudeparret fik en Masse Gaver, deriblandt en elegant Egtes Buffet, Sølvkande og Gæster, en Sølv Plads-Menage og andre smukke Genstande. Mr. Simonson, der har Plads i Vognfabrikken ved Junction, er en af Kirkens første Medlemmer og meget affholdt i Menigheden.

Stilmisæ. Ane Kattrine Clemmensen fik Stilmisæ fra sin Mand, Niels Clemmensen, i Torsdags i Kredretten, paa Grund af Brutalitet. Hun vil nu gøre Forbring paa det halve af Clemmensens Besiddelser.

Dødsfald. Harry, den Saarige Søn af Chr. Christensen og Hustru, 929 Marquette Street, døde forleden, efter at have været opereret for Blindtarmsbetændelse. Begravelsen fandt Sted i Torsdags paa Hjemmet under almindelig Deltagelse.

Den Saarige Carl Rasmussen, Søn af Entemadam Rasmussen, 820 Forest Str., døde i Lørdags som Følge af en Underlivsbetændelse, som Lægerne forgæves søgte at turere ved Hjælp af en Operation. Begravelsen fandt Sted i Torsdags fra Bethania Kirken paa Silber Str.

Niels M. Nielsens Hustru, 1511 12te Str., afgik i Mandags ved Døden i en Alder af 23 Aar. Hun efterlader sig en sørgende Ugtefælle og 2 smaa Børn. Begravelsen fandt Sted fra Vor Frelfers Kirke i Gaar, Onsdag.

Martin J. Lange og Hustru paa Northwestern Avenue, holdt Sølvbrølup i Fredags, og i samme Anledning blev det agtværdige Ugtepar indbudt til Selskab i Bethania Kirken, hvor Pastor Østte paa Menighedens Vegne, overrakte Brudeparret et kostbart Sølvservice.

Følge af Uforsigtighed. Atter har en Mand maattet bøde for Uforsigtighed eller Dumbristedhed. Charles Jespersen, der arbejder paa en Fabrik ved Racine Junction, men bor paa Vestfiden, kørte forleden Morgen ud med et Fragttog paa North-Western Banen. Da Toget naaede Washington Avenue vilde han springe af, som han saa ofte havde gjort, men denne Gang gik det galt. Han blev fanget ud paa Gaden med det Resultat at han brækkede sin ene Arm og tilfælde sit flere Strammer.

Henry C. Petersen er i County Kæten, bleven udnævnt til at være Formand for sin gamle spagelige Faber, Søren Petersen, der ikke længere anses for kompetent til at tage vare paa, hvad han har.

Fra Pacific-Kysten.

(„Bien“)

Protest. A. Johansen, den betende Mejerist i Arcata, har hos Countys Board of Supervisors nedlagt Protest mod den Bro, som California & Northern Banen har bygget tværs over Butcher Slough. Broen kan ikke aabnes, og Johansen fastholder, at den er en Hindring for Selskabens paa den Del af Bugten og har en stabelig Virkning paa Værdien af de ovenfor liggende Ejendomme.

Ulykkestilfælde. P. J. Petersen i Centerville var forleden ved at reparere Taget paa sit Hus og var under Arbejde saa uheldig at falde ned paa Jorden og fik sin ene Fod beslaabiget. Intet af Benene blev brækket, men Røbet og Senerne i Foden blev uhyggelig slængede, og det vil være nogen Tid, inden han faar Fodens fulde Brug tilbage.

Frygtelig Ulykkestilfælde. John B. Nielsen, den Maffinmester paa Dampfærgeren Garden City, blev i Søndags saa frygtelig lemlestet i Færgens Hjulstæ, at han døde straks efter. Uvedbist til det øvrige Maffinpersonale var han gaaet ind i Hjulstæken, antagelig for at foretage

nogle Reparationer, da Maffinen pludselig blev sat i Gang, og Læmten forhindrede den uheldige Mand i at komme fra at blive hørt. En Mand, som stod paa Døken, opdagede hans gruelfe Stilling, gav Alarm og fik Maffinen stoppet; men da var det allerede for sent. Det var strængt imod Reglementet for nogen at gaa ind i Hjulstæerne udenfor visse Timer uden i Forvejen at underrette den daghavende Maffinmester; dette havde Nielsen forglemt, og han maatte bøde med Livet for sin Uforsigtighed. Han blev 60 Aar gammel.

H. S. Larsen, Stockton, Cal., har faaet Patent paa et Apparat til at rense underjordiske Telefonledninger med.

Dødsfald. I. Johan Hansen, født i Danmark, 28 Aar gammel, afgik den 21de Januar ved Døden.

Ruldsfejling. Paul Thorgren og Samuel Hansen, to Fiskere fra San Diego, var i forrige Uge ude paa Fangst, da deres Baad blev greben af en Raftvind og kuldsfejlede. Thorgren, der var en Nordmand, gik straks til Bunds. Hansen derimod fik fat i den kuldsfejlede Baad, og det lykkedes ham at holde sig fast, til en anden Fiskerbaad kom forbi og bjærgede baade ham og hans Fartøj.

Dødsfald. Gustav Højsholt fra Watfonsville, afgik den 22de d. ved Døden af Bronchitis, 67 Aar al. Afbøde var født i Danmark og har været bosiddende her i Watfonsville i over 15 Aar. Han var Urmager af Profession, og foruden at være en dygtig Mand i sit Fag, var han respekteret som en fuldtommen Gentleman og en behagelig Omgangsfælle. Han var Medlem af Dania, under hvis Auspicer han i Mandags blev begræbet paa Odd Fellows Kirkegaard, hvor Pastor Mhlund forrettede.

Afbøde efterlader sig tre Brødre og en Søster her i Landet og en Søn hjemme i Danmark.

Ulykkestilfælde. Forrige Søndag legede to smaa Børn, tilhørende Mr. og Mrs. L. Petersen i Corralitos, i Kæften af deres Forældres Hjem, medens de sadte var omkring og pasiede deres Arbejde. Pludselig opbagede man Ild i Huset. Moberen sprang ind og fandt det mindste Barn, som var 11 Maanedes gammelt, siddende paa Gulvet med Klæberne i Ihs Ute. Alt blev gjort for at redde Barnets Liv, men det døde den paafølgende Mandag. Ilden forgrende sig over hele Huset, som nedbrændte til Grunden. Hoorledes den optom vides ikke.

Dødsfald. Martin Nielsen (i San Francisco), født i Danmark, 40 Aar gammel.

— 25de Februar (i Danmark) — Christian Nielsen, født i Skelvig, 72 Aar og 11 Maanedes gammel.

— 25de Februar (i Danmark) — Søren Jespersen, født i Danmark, 55 Aar gammel.

Martin Nielsen, San Francisco, en dansk Sømand, tog i Fredags Livet af sig paa en Maade, der viste, at han var fast opfat paa at ende sin jordiske Tilværelse. Nævnte Dags Eftermiddag saa flere Personer ham gaa frem og tilbage i en øjensynlig opbidet Tilstand paa Meiggs Wharf. De holdt stærkt Tje med ham for en Tid; men i et ubevogtet Øjeblik sprang han i Søen, og for at gøre Dødsdobbelt sikker, sendte han sig i Springen en Revolverfuld gennem Hovedet. Stubdet og Blasket i Vandet løb omtrent i samme Nu. Folk ilede hurtigt til og fik ham fittet op af Vandet; men Livet var da allerede udslettet. For 12 Aar siden kom Nielsen til Staden om Bord paa det Stib, han sejlede med, og med Ubtagelse af de sidste tre Uger har han lige siden været indlagt paa Marinehospitalet, hvor han har været underkastet flere Operationer. Siden han blev udstedt fra Hospitalet har han boet i et Logishus paa Oregon Street 116. Man antager, at Melankoli drev ham til den fortvivlede Gerning. Han var 40 Aar gammel og ugift.

Dødsfald. Mrs. John Rasmussen fra Omaha modtog i Fig. „D. D. P.“ i Torsdags Aftes Telegram fra Salt Lake City, at hendes Søster, Mrs. A. Grundtvig, forholdsvis pludselig var afgaaet ved Døden af Hjernebetændelse. Dette Dødsfald kommer dobbelt sørgeligt for Mrs. Rasmussen, som fornyligt selv skreibe den tunge Stæbne at miste sin Ugtefælle. Ugteparret Grundtvig hørte til de mest agtede og afholdte Mennesker i Salt Lake City, hvor Grundtvig i mange Aar har drevet en stor Forretning som Bygningsejendomme.

Forsøgt Selvmord. En Salsmand ved Navn H. C. Jacobsen, der for nogen Tid har været bestafiget hos Nebraska Clothing Co., Omaha, blev i forrige Uge arresteret, antaget for at have begaaet Falskteri for et Beløb af nogle og tyve Dollars. I Arresten saa Jacobsen Dødsfaldet til at komme i Besiddelse af en Revolver, som en anden Arrestant havde bragt ind, og i et ubevogtet Øjeblik rettede han Revolveren mod sit Bryst og stod sig en Kugle gennem Lungen.

Der skal være god Udsigt til, at han vil komme sig. Han var bleven gift faa Uger før han blev arresteret, medbeler „D. D. P.“

En sørgelig Ulykke hændte forrige Onsdag Aften, idet en 10aarig Søn af vor betende Landsmand Andrew Nørregaard blev overført af et Jernbanetog paa 24de Street.

Den lille Francis Nørregaard havde sammen med sin Broder og nogle andre Drengene været ude at lege et Stykke Vej fra Hjemmet, og da et Fragttog kom fra Syd Omaha, sprang Drengene op paa en Vogn for at høre lidt deres Hjem. Francis var den mindste og paa en eller anden Maade har han sluppet sit Fald, hvorved han faldt ned paa Stinnerne, og den tunge belæssede Vogn passerede over begge hans Ben, der bleve fuldstændigt knuste.

Den lille Stafel var fuldstændig ved Bevidsthed efter Ulykken, og havde endog, da man fandt ham, slæbt sig et Stykke bort fra Ulykkestedet. Saa hurtigt det lod sig gøre, blev Benene amputerede, men samme Aften afgik Børnet ved Døden. „D. D. P.“

Om de holder sammen — Den danske politiske Klub i South Omaha besluttede ved sit Møde i Søndags at opstille en Landsmand, Hr. Rasmus Larsen, som Kandidat for Aldermand i 2det Ward. Hr. Larsen er vel bekendt i South Omaha, bemærker „D. D. P.“ og der er ingen Tvivl om, at han vil blive en populær Kandidat, særligt blandt Arbejderklassen i South Omaha, der, om de holder sammen, vil være stærke nok til at sætte deres Valg igennem.

Fra andre Pladser. H. P. Hansen, forhenværende Træner for Borch Olsen, er kommen tilbage til Amerika og erklærer sig villig til at tage Tag med hvem som helst. Hansen opholder sig nu i New York, og der skal være Mulighed for, at en Kamp arrangeres mellem ham og Nordmanden Korbeck, som ogsaa for Tiden opholder sig i New York.

Styrmand Hans Sørensen af Skonneren Fremgang var under dennes Ophold i Honolulu saa uheldig at faa sit ene Ben brækket, me-

dens han tiffaa Labningen af Stuben. Han maatte blive tilbage paa Hospitalet.

En Vag af Pastor O. L. Kirkeberg i Urne, Wis., om Mormonismen, dens Historie, Lærdomme og nuværende Stilling trykkes i denne Tid paa Firmaet Lehman & Stages Forlag i København. Den betende danske Kirkehistoriker, Bisshop Dr. teol. Fr. Nielsen, tidligere Professor ved Københavns Universitet, har skrevet et Forord til Bogen og skaffet den Forlægger. Den vil i Danmark og Norge koste en Krone. I dette Aar er der gjort rede for flere Ting ved Mormonismen, som blandt vort Folk har været omtrent ukendt.

Walter Jensen, der har været Soldat paa Philippinerne opholder sig for Tiden i Cedar Falls, hvor han i Fig. „Danstæren“ agter at søge Arbejde.

Dødsfald. Thomas Thomsen, Lansingburgh, N. Y., er i Fig. „Danstæren“ afgaaet ved Døden efter en haardt Sygdom. Han efterlader sin Hustru med tre smaa Børn.

Om Ensartethed i Retstrubningen af det danske Sprog i Amerika, for hvilken Sag Pastor Østergaard har stillet sig i Spidsen, er nu saa vidt fremtrædet, at flere i Følge Opfordring har udtalt deres Mening om Tingene.

Af de indvignede Meninger, er den mest fremtrædende, at man bør afstille Udgangspunktet for Fletalsformer; med Hensyn til de store Forbogsstaver er Meningerne temmelig delte. Forsigtigt synes Stemmungen at være for at følge saa nogenlunde den i Danmark paabudte Retfærdning.

Ved samme Lejlighed oplyser „Danstæren“ at Bladet om kort Tid vil gaa over til at benytte den Saabste Retfærdning.

Dr. Fenger meget slyg. Vor betende Landsmand, Dr. Christian Fenger, Chicago, henligger for Tiden betantelig slyg af Lungebetændelse.

Dødsfald. Mrs. John Rasmussen fra Omaha modtog i Fig. „D. D. P.“ i Torsdags Aftes Telegram fra Salt Lake City, at hendes Søster, Mrs. A. Grundtvig, forholdsvis pludselig var afgaaet ved Døden af Hjernebetændelse. Dette Dødsfald kommer dobbelt sørgeligt for Mrs. Rasmussen, som fornyligt selv skreibe den tunge Stæbne at miste sin Ugtefælle. Ugteparret Grundtvig hørte til de mest agtede og afholdte Mennesker i Salt Lake City, hvor Grundtvig i mange Aar har drevet en stor Forretning som Bygningsejendomme.

Forsøgt Selvmord. En Salsmand ved Navn H. C. Jacobsen, der for nogen Tid har været bestafiget hos Nebraska Clothing Co., Omaha, blev i forrige Uge arresteret, antaget for at have begaaet Falskteri for et Beløb af nogle og tyve Dollars. I Arresten saa Jacobsen Dødsfaldet til at komme i Besiddelse af en Revolver, som en anden Arrestant havde bragt ind, og i et ubevogtet Øjeblik rettede han Revolveren mod sit Bryst og stod sig en Kugle gennem Lungen.

Der skal være god Udsigt til, at han vil komme sig. Han var bleven gift faa Uger før han blev arresteret, medbeler „D. D. P.“

En sørgelig Ulykke hændte forrige Onsdag Aften, idet en 10aarig Søn af vor betende Landsmand Andrew Nørregaard blev overført af et Jernbanetog paa 24de Street.

Den lille Francis Nørregaard havde sammen med sin Broder og nogle andre Drengene været ude at lege et Stykke Vej fra Hjemmet, og da et Fragttog kom fra Syd Omaha, sprang Drengene op paa en Vogn for at høre lidt deres Hjem. Francis var den mindste og paa en eller anden Maade har han sluppet sit Fald, hvorved han faldt ned paa Stinnerne, og den tunge belæssede Vogn passerede over begge hans Ben, der bleve fuldstændigt knuste.

Den lille Stafel var fuldstændig ved Bevidsthed efter Ulykken, og havde endog, da man fandt ham, slæbt sig et Stykke bort fra Ulykkestedet. Saa hurtigt det lod sig gøre, blev Benene amputerede, men samme Aften afgik Børnet ved Døden. „D. D. P.“

Om de holder sammen — Den danske politiske Klub i South Omaha besluttede ved sit Møde i Søndags at opstille en Landsmand, Hr. Rasmus Larsen, som Kandidat for Aldermand i 2det Ward. Hr. Larsen er vel bekendt i South Omaha, bemærker „D. D. P.“ og der er ingen Tvivl om, at han vil blive en populær Kandidat, særligt blandt Arbejderklassen i South Omaha, der, om de holder sammen, vil være stærke nok til at sætte deres Valg igennem.